

som Enhver saaledes kunne gaae under Mor-
monismens Rappe og sige: „Jeg er Mormo-
npræst“, saa vilde enhver Tyv og Røver faae
Leilighed til at gaae rundt om i Landet og
see Leilighed an, hvorledes han bedst kunde brække
ind og berøve Folk deres Eiendom; han kunde
blot sige: „Jeg har Lov at gaae her, jeg
er Mormonpræst, jeg gaaer under et
helligt Navn;“ det gaaer dog virkelig ikke godt
an, og, strider det ikke imod borgelig Orden,
saa veed jeg ikke, hvad der strider derimod.
Jeg mener, som sagt, at Politiet maa stæde
have et vaagent Øie med saadanne Mormon-
præster og tage kraftige Forholdsregler, ogsaa
i verdslig Henseende, naar de saaledes reise
Landet rundt. Blive de hos sig selv, da er
det en anden Sag; da er det bedst at lade
dem dyrke Gud paa den Maade, som de finde
dem selv bedst tjenlig.

**Kirke- og Underviisningsministe-
ren:** Jeg troer, at der under denne Fore-
spørgsel til Cultusministeren er falden adskillige
Øttringer, som egentlig ikke vedkomme det
fremsatte Spørgsmaal; dette har jeg strax til-
strækkelig besvaret, og, forsaavidt Noget meente
at andre Forholdsregler burde gribes, maatte
han gjøre det til Gjenstand for et særligt For-
slag. Jeg skal derfor ikke indlade mig paa
de mange forskjelligte Øttringer, som ere faldne
i denne Sag; kun maa jeg bemærke, at, naar
en æret Taler har klaget over, at Regjeringen
ikke, som det havde været sømmeligt, havde
beskyttet Mormonerne mod Bold og Overlast,
naar de vare blevne angrebne, saa er den
ærede Taler ikke istand til at bevise, at Re-
gjeringen i saa Henseende har efterladt Noget;
de Fornærmelser, som muligen ere tilføiede
Mormonerne i Anledning af deres Foretagen-
der, have, saavidt jeg veed, ikke været af anden
Natur, end de vare Gjenstand for privat Paa-
tale; dersom der forøvrigt skulde ydes Beskyt-
telse, saa var det den locale Øvrighed, som
skulde beskytte, og, dersom der var Noget, hvor-
til der behøvedes nogen videre Regjeringsfor-
anstaltning, saa maatte man derpaa have an-
draget hos Regjeringen. Jeg, troer at det
ikke vilde have været sømmeligt for Regjeringen,
om den havde trængt sig ind i denne Sag,

og derved paa en Maade oppaakt den Tanke,
at den havde en særdeles Forkjærlighed for
Mormonerne. Jeg skal ikke indlade mig
paa, hvad en æret Taler har sagt om Geist-
lighedens og det ham saa forhadte Cancellies
Fremgangsmaade i en vis Periode; thi det
ligger aldeles udenfor Sagen, men jeg troer,
at han meget godt veed, at Cancelliet ingen-
lunde var villigt til at efterkomme de Opfor-
dringer, der af en vis Deel af Geistlige stete
for at forfølge, hvad de ansaae for Kætterier.

Gram: Det er kun et Par saa Bemærk-
ninger, jeg, efter hvad der er udtalt i denne
Sag, skal tillade mig at udtale. Der er fal-
det Øttringer angaaende den Interpellation,
der er stillet idag, som idetmindste i mine Øine
ere meget beklagelige. Jeg skal imidlertid ikke
paa nogen Maade forsøge paa at imødegaae
nogen af disse Øttringer. Jeg er fuldkommen
enig i, hvad den høitærede Cultusminister har
udtalt, at det visseelig for Dieblirket er umu-
ligt for Regjeringen at gjøre Noget i den
Sag, som her foreligger, og jeg skulde heller
ikke ønske, at Regjeringen nogenstunde vilde gjøre
Noget, hvorved den ligesom vilde søge at be-
tvinge den Sect, som nu engang er kommen
herind i Landet og udøver sin Virksomhed her.
Den maa, som det er sagt her idag, bekæm-
pes ved aandelige Vaaben, og det maa over-
lades enhver Mand, der søler sig kaldet dertil,
at bekæmpe den med disse Vaaben. Jeg troer
imidlertid, at jeg, da det er en Sag, der staaer
i saa nær Forbindelse med den foreliggende,
tor tillade mig at rette det Spørgsmaal til den
ærede Minister, om det allerede er paataent fra
hans Side, at der snart gjøres Skridt, hvor-
ved baade § 80 og 83 i Grundloven virkelig
kunne træde i Kraft, idet Folketirkens Forsat-
ning ordnes ved Lov, og de fra Folketirken af-
vigende Troessamsunds Forhold ligeledes nær-
mere blive ordnede ved Lov. Naar dette skeer,
vilde alle saadanne Forespørgsler og alle sli-
ge Udtalelser, som her idag have fundet Sted, bort-
falde af sig selv, — og i det Hele er det jo vist-
nok det Ønskeligste, at en saadan Ordning skeer
jo før jo hellere.

**Kirke- og Underviisningsministe-
ren:** Jeg maa tilstaae, at jeg ingen Tillid
har til, at der ved en saadan Ordning kunde